

som CVU, inden sammenlægningen gennemføres, så de interesserede institutioner kan aflyse sammenlægningen, hvis godkendelse ikke sker. Der vil således blive tale om en kombineret vurdering af de enkelte eksisterende institutioners forhold og af de perspektiver, som sammenlægningen har.

I den institution, der godkendes som CVU, kan også indgå dele, der eksempelvis i overensstemmelse med § 5 a eller med den i lovforslagets § 9 foreslåede § 3 a i erhvervsskoleloven er opstået ved spaltning af andre uddannelsesinstitutioner. Undervisningsministeren kan således f.eks. godkende, at en KVVU-afdeling ved en erhvervsskole, der har en vis størrelse og tyngde, udskilles og indgår i et CVU dannet af en eller flere andre videregående uddannelsesinstitutioner. Som antyd det oven for under omtalen af § 27 a, stk. 3, må det normalt kræves, at en erhvervsskole, der ønsker at indgå i en sammenlægning til et CVU - dvs. uden forudgående spaltning - har et udbud, der i overvejende grad består af korte videregående uddannelser.

Undtagelsesvist kan en institution, der ikke er et resultat af en sammenlægning, godkendes som Center for Videregående Uddannelse forudsat den fornødne institutionsudvikling og bredde i uddannelsesstilbud og aktiviteter. F.eks. en ingeniørhøjskole, som ofte kun udbyder én uddannelse, men som udbyder flere retninger inden for denne samt efter- og videreuddannelse (og som evt. gennem eksportingeniøruddannelsen har merkantile og sproglige fagområder), vil evt. efter nærmere vurdering kunne CVU-godkendes, hvis den i øvrigt står stærkt i forhold til at kunne løfte kravene til udviklingsbasering og forskningsstilknytning, herunder kan dokumentere samarbejdsaftaler med universitetssektoren. Også ingeniørhøjskolerne vil dog kunne forbedre grundlaget for en evt. CVU-godkendelse gennem sammenlægninger med relevante MVU-uddannelsesinstitutioner samt evt. KVVU-dele fra spaltede erhvervsskoler. Tilsvarende gælder handelshøjskoleafdelinger. Hvis der regionalt er mulighed for at styrke grundlaget for et Center for Videregående Uddannelse ved sammenlægninger eller spaltning af flere institutioner, vil det klart have formodningen imod sig, at en enkeltstående institution kan godkendes som CVU.

I forslaget til § 27 d, stk. 2, er angivet kriterier, som undervisningsministeren i øvrigt skal inddrage i en afgørelse om CVU-godkendelse. Ministeren skal bl.a. vurdere institutionens udviklingsmuligheder. Der ligger heri, at der vil kunne gives en CVU-godkendelse til en institution, der aktuelt ikke er fuldt ud rustet til at varetage et CVUs opgaveprofil, men som har igangsat en sådan udviklingsproces, at den inden for

en kortere tidshorisont forventes at blive det. Ministeren inddrager behovet for det givne CVU i forhold til det samlede institutionsbillede i vurderingen. Det forudsættes, at institutionerne i ansøgningen, som er grundlaget for ministerens godkendelse af det enkelte CVU, dokumenterer, at der har været en dialog med relevante interessenter i regionen, herunder uddannelsesinstitutioner, kommuner m.v., og redegør for resultaterne heraf.

Ordet »forskningsinstitutioner« skal i denne og de øvrige foreslåede bestemmelser forstås bredt, hvorfor samarbejde mellem en given institutionsdannelse og et universitetshospital også kan være relevant for bedømmelsen efter stk. 2.

Den grundlæggende godkendelse efter selvejeloven gives efter lovens § 3, uanset om der er tale om en selvejende institution (hidtil godkendt efter anden lovgivning), der i henhold til § 1, stk. 4, overgår til godkendelse efter loven, en statsinstitution, der i henhold til § 2 overgår til selveje og godkendelse efter loven, eller en selvejende institution, der er skabt ved sammenlægning eller spaltning i henhold til den foreslåede § 5 a. Det afgørende i forhold til § 3-godkendelsen er, om institutionen indgår som et hensigtsmæssigt led i en landsomfattende planlægning til opfyldelse af konstaterede eller forventede behov for sådanne institutioner. En CVU-godkendelse er en selvstændig afgørelse, der er uafhængig af godkendelsen efter loven som sådan, jf. § 3, men som bygger ovenpå denne. Man vil derfor kunne forestille sig tre situationer: En videregående uddannelsesinstitution 1) er slet ikke godkendt efter selvejeloven, 2) er godkendt efter lovens § 3, men *ikke* efter § 27 d, eller 3) er godkendt efter *både* lovens § 3 og § 27 d. Det kan således ikke forekomme, at en videregående uddannelsesinstitution er godkendt efter lovens § 27 d, men *ikke* efter § 3. De to godkendelser kan gives samtidig.

En CVU-godkendelse kan tilbagekaldes, jf. stk. 3. Det betyder ikke, at godkendelsen efter § 3 automatisk også tilbagekaldes. Der skal være en anledning til, at undervisningsministeren tager spørgsmålet om fortsat CVU-godkendelse op, og vurderingen vil her ikke være lige så fri som ved den afgørelse, hvor institutionen først blev CVU-godkendt, idet der i disse tilfælde er tale om en institution, der har indrettet sig i tillid til sin status som CVU. Tilbagekaldes godkendelsen af institutionen efter selvejelovens § 3, stk. 2, bortfalder også CVU-godkendelsen, jf. ovenfor.

I § 27 d, stk. 4, defineres det særlige partnerskabsbegreb i forhold til centeret. En »partner« i et CVU er en videregående uddannelsesinstitution, som udbyder mellem lang videregående uddannelse og/eller kort vi-